

[Kristian Nygaard.]

plads. Man forstaar, at Færingerne hellere vilde fiske nærmere Hjemmet, men naar der nu engang ikke er Fisk der, maa de tage længere ud, og da det var Danske, som kom til Danske, Færing, der kom til Grønlændere, saa laa det ret nær for Færingerne, forekommer det mig, at tro, at man deroppe med Lethed maatte kunne møde en vis Hjælpsomhed, naar Storm eller andre Ulykker krævede, at der søgtes Sikkerhed for Mandskab, Skib og Redskaber. Grønlandske Love har jo imidlertid hidtil hindret, at en omfattende Hjælp blev ydet. Saa meget mere værdifuldt forekommer da dette Lovforslag mig at være. Det vil sikre Færingerne ikke alene god Havneplads, men ogsaa fordoble det Havomraade, der hidtil har kunnet anvendes til Fiskeri.

Vi maa da haabe, at de nye Forhold maa føre til større Tilfredshed for alle tre Parter, Færing, Grønlændere og Danskere herhede. Færøernes Befolkning er jo en Del af det danske Folk, og det maa derfor stadig være en Æressag for os, saa vidt det kan ske ad Lovgivningens Vej, at hjælpe dem til saa gode økonomiske Kaar, som de foreliggende Vilkaar skaber Betingelse for, og derfor er det ogsaa mig en Glæde at give vor Tilslutning til Gennemførelse af dette Lovforslag.

Victor Pürschel: Det Lovforslag, vi her har til Behandling, er jo paa en vis Maade en Genganger, det kommer igen hvert Aar, men det er i Aar udvidet, og der kan maaske derfor være Grundlag for at tage en mere almindelig Drøftelse, saaledes som der jo har været Tendens til, navnlig i de Bemærkninger, der er fremsat af Ordførerne for Venstre og Det konservative Folkeparti.

Jeg er i det store og hele enig i de Bemærkninger, der er fremsat af Ordføreren for Det konservative Folkeparti, men jeg vil gerne knytte nogle yderligere Bemærkninger dertil.

Jeg vil begynde med at gentage, hvad jeg saa ofte har sagt, at det er og bliver for mig gaadefuldt, at der kan drives et lønnende Trawlfiskeri fra fremmede Nationer lige uden for Færøerne, medens Færingerne ikke selv kan deltage i dette. Forholdet var jo i sin Tid oppe paa Island noget ganske tilsvarende, men der kom der en dansk Mand op og fik sat et Trawlfiskeri i Gang, og det har jo siden udviklet sig meget betydeligt oppe paa Island. Det er lykkedes at skaffe Penge dertil, at skaffe Fartøjer dertil, og det er nu en meget vigtig Gren af det is-

landske Erhvervsliv. Jeg kan vedblivende ikke tro, at det ikke skulde være muligt paa en eller anden Maade at komme igennem ogsaa for Færingernes Vedkommende, hvorved mange af de Spørgsmaal, der volder saa stor Pine i Forholdet til Grønland, vilde falde bort ganske af sig selv. Jeg henstiller paa ny dette til Overvejelse. Jeg tror, at den udvidede Adgang til Fiskeri inde paa Territoriet, som her gives, vil vise sig at blive en Skuffelse, men de ønsker det jo meget stærkt, og for saa vidt det kan gennemføres i nogenlunde god Forstaaelse med de grønlandske Landsraad, skal jeg ikke have det fjerneste derimod, men ligesom den konservative Ordfører (Westermann) kan jeg understrege, at Grønlænderne ogsaa her har et stærkt Krav paa Hensyn til, paa Respekt for deres Interesser, for er Færingerne fatige og svage, og møder de med daarlig Udrustning, gælder det i mindst lige saa høj Grad for Grønlænderne.

Jeg vilde jo tro, at man paa anden Maade kunde komme Færingerne til Hjælp, og det er det, jeg saa gerne vil have, man skulde tage op til Overvejelse. Naar man har set de mange udenlandske Fiskere, som ligger og fisker oppe paa Bankerne uden for Grønland, og fisker med godt Udbytte og uden Trang til Havn — det har vist sig ved de Forsøg, man har gjort, da man aabnede Færingehavnen, at den praktisk talt ikke blev benyttet — naar man har set det, ser man altsaa et praktisk Bevis ført for, at et Havfiskeri kan drives deroppe og aabenbart drives paa lønnende Maade. Og saa spørger man sig selv: Hvad er der i Vejen? Hvorfor kan Danskerne aldrig lære at drive Havfiskeri? Der har været gjort det ene Forsøg efter det andet, ofte med Indsats af store Pengemidler, men de er ejendommeligt nok altid blevet til Skuffelser. Jeg henstiller, at man gjorde Forsøget paa ny for at se, om det ikke var muligt at komme i Vej med noget af dette, og ogsaa at man gjorde et Forsøg paa at støtte Fiskeriet deroppe, bl. a. kunde man, synes jeg, overveje, om der ikke kunde gøres noget for at udnytte Rødfisken, som i hvert Fald et Aar, efter hvad der er sagt mig, bjærgede det islandske Fiskeri paa et Tidspunkt, hvor det knob forfærdeligt for det, og som der er Masser af ved Grønland, og som, saa vidt mig bekendt, slet ikke udnyttedes. Det er ogsaa muligt, at man ved en eller anden, helst flydende, Fabrik for Fiskeaffald og saadan noget kunde gøre noget i Retning af at skaffe bedre Udnyttelse, som kunde skaffe større økonomisk Udbytte. Vi maa alle være enige om, at det